

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12Cpr/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517214605
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1517214605.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou v právnej veci žalobkyne: J. V. B., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, V., proti žalovanému: C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX/XX, A. - N. V., Y. zaplatenie 1 393,47 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 393,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 568,95 Eur a to 284,47 Eur (výplata za júl) odo dňa 28.08.2011 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 568,60 Eur a to 284,30 Eur (výplata za august) odo dňa 02.09.2011 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 15,29 Eur a to 7,64 Eur (výplata za september) odo dňa 02.09.2011 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 69 Eur a to 34,50 Eur (stravné lístky za júl) odo dňa 28.08.2011 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 70 Eur a to 35 Eur (stravné lístky za august) odo dňa 02.09.2011 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 787,98 Eur a to 393,99 Eur (odstupné) odo dňa 02.09.2011 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 425,25 Eur a to 212,62 Eur (dohoda o vykonaní práce júl) odo dňa 24.08.2011 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne 1 zo sumy 281,88 Eur a to 140,94 Eur (dohoda o vykonaní práce august) odo dňa 24.08.2011 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1/ Žalobkyňa sa žalobou doručenou miestne nepríslušnému súdu dňa 19.07.2017 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 1 393,47 Eur s prísl., titulom náhrady škody za nevyplatenú mzdu.

2/ Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu nevyplatenia jej mzdy a odstupného na základe pracovnej zmluvy zo dňa 11.10.2011 a dodatku č. 2 zo dňa 01.06.2011, ktorú uzatvorila so spol. D&P SK, s.r.o., čím jej spôsobil škodu vo výške 2786,95 Eur. Náhradu škody si uplatňuje v jednej polovici, od žalovaného ako od fyzickej osoby. Mzda jej nebola vyplatená za mesiace 7,8,9/2011 podobne jej nebola poskytnutá strava za mesiace 7 a 8/2011, hoci jej boli zrazené príspevky na stravu. Tiež jej nebolo vyplatené odstupné. Preto podala trestné oznámenie. Okresný súd Humenné uznal žalovaného vinným v zmysle § 214 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. K žalovanej sume si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

3/ Tun. súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 12 Cpr 21/2017-43 zo dňa 25.09.2017, ktorým žalobe vyhovel.

4/ V zákonnej lehote podal voči nemu žalovaný odpor s odôvodnením, že nárok je v rámci zákonnej 3-ročnej lehoty premlčaný. Premlčacia lehota márne uplynula od splatnosti jednotlivých mesačných miezd. Žalobkyni tiež bola ponúknutá možnosť urovnania spoločnosťou D&P SK, s.r.o. a to nepeňažným plnením - odovzdaním šperku. Žalobu preto žiada zamietnuť.

5/ Súd vo veci nariadil pojednávanie, vypočul strany sporu, oboznámil sa s pracovnou zmluvou vrátane jej dodatku, výpismi z OR, trestným spisom, ako i ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

6/ Žalobkyňa bola na základe pracovnej zmluvy zo dňa 11.10.2010 a jej dodatku č. 2 zo dňa 01.06.2011 v pracovnom pomere u D&P SK s.r.o., s druhom práce: predajkyňa /konzultantka. Mzda bola dohodnutá vo výške 400 Eur netto a 200 Eur netto za odpracované dni navyše a prácu v sobotu a nedeľu. Ďalej žalobkyňa uzatvorila so spol. D&P SK s.r.o., dohodu o vykonaní práce zo dňa 22.06.2011 na umývacie práce, s dohodnutou odmenou 10 Eur/hod.

7/ Na čl. 22 a 23 mal súd za preukázaný počet odpracovaných hodín žalobkyňou za mesiace júl až september 2011.

8/ Listom zo dňa 02.09.2011 žalobkyňa spol. D&P SK s.r.o. oznámila, že s ňou v zmysle § 69 ZP okamžite končí pracovný pomer, o. i. i z dôvodu nevyplatenia mzdy, neposkytnutia stravného a pod.

9/ Z dôvodu nevyplatenia mzdoých nárokov, žalobkyňa dňa 09.01.2012 podala na spol. D&P SK s.r.o. trestné oznámenie - pre nevyplatenie mzdy a ostatné nároky.

10/ Z Obchodného registra Okresného súdu Prešov, vl. č. 15268/P zo dňa 20.07.2019 mal súd za preukázané, že spol. D&P SK s.r.o. IČO : 36 496 707 mala dvoch konateľov a spoločníkov: J.. B. X., CSc. a žalovaného - C. R., ktorí za spoločnosť konajú každý samostatne.

11/ Z Obchodného registra Okresného súdu prešov, vl. č. 15268/P zo dňa 01.02.2019 mal súd za preukázané, že spol. D&P SK s.r.o. IČO : 36 496 707 bola dňa 13.12.2017 zrušená bez likvidácie a ex offo dňa 13.12.2017 vymazaná z obchodného registra.

12/Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné č.k. 2 T 67/2012 mal súd za preukázané, že žalovaný bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10 To 10/2015-375 zo dňa 18.11.2015, právoplatne dňa 18.11.2015 uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keď ako štatutárny orgán právnickej osoby, spoločnosti, D&P SK s.r.o. IČO nevyplatil zamestnancovi (žalobkyni) mzdu za vykonanú prácu za obdobie 7,8/9 2011 a náhradu mzdy v celkovej nezaplatennej časti 1922,42 eur, na ktoré mal zamestnanec nárok, v deň ich splatnosti, ktorý bol 28.-29. nasledujúceho mesiaca, hoci v tento deň mal peňažné prostriedky na ich výplatu, ktoré nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie činnosti právnickej osoby. Žalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, podmienene. Žalobkyňa, v trestnom konaní vystupujúca ako poškodená, bola so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

13/ Z Trestného rozkazu č. k. 1 T 112/2013, právoplatného dňa 24.04.2014 mal súd za preukázané, že J.. B. X. bol uznaný vinným z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného žalobkyni, ktorú odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

14/ Z Uznesenia o zmieri schváleného Okresným súdom v Humennom č.k. 11 Cpr 3/2015-93 zo dňa 10.01.2017 mal súd za preukázané, že J.. B. X. a žalobkyňa sa dohodli, že tento jej zaplatí namiesto požadovanej sumy 3 189,97 Eur sumu 1 300 Eur, titulom neuhradenia mzdy, náhrady za neposkytnutú stravu, odstúpné a mzdu za dohodu o vykonaní prác.

15/ Z výsluchu žalovanej pred súdom bolo zistené, že žalovaného žaluje ako fyzickú osobu, ako ju o tom poučil prokurátor s odvolaním sa na ust. § 234 ods. 1 Tr. por., a to C. R., ako štatutára spol. D & P SK s.r.o.. Krajský súd v Prešove ho totiž uznal vinným z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa §

214 ods.1 Tr. zák. Ona nemá záujem od žalovaného prijať ako protihodnotu dlžnej sumy šperk, domáha sa svojho nároku tak, ako uviedla v žalobe. B. X., ako druhý konateľ spol. D & P SK s.r.o., sa jej škodu zaviazal uhradiť v rámci súdneho zmiernu a to polovicou nevyplatenej mzdy za rozhodné obdobie. Preto na zaplatenie druhej polovice mzdových nárokov žaluje žalovaného.

16/ Z výsluchu žalovaného pred súdom bolo zistené, že nevie, prečo žalobkyňa, hoci mala pracovnú zmluvu uzatvorenú so spol. D & P SK s.r.o. ako zamestnávateľom, žaluje jeho, ako fyzickú osobu, pričom nespochybňuje rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 10/2015-375. Žalobkyni navrhol vyrovnanie dlžnej sumy nepeňažnou formou - z tovarových zásob spol. D & P SK s.r.o. teda od zamestnávateľa, na čo nepristúpila. Tiež uviedol, že spol. D & P SK s.r.o. zanikla výmazom z OR ex offu. Tvrdil, že žalobkyňa si neuplatnila v zákonom stanovenej lehote svoje nároky ani voči spol. D & P SK s.r.o. ani voči nemu a preto tieto zanikli v zmysle § 262 ZP, nakoľko išlo o nároky na mzdu za mesiac 7,8,9/2011. Citoval uznesenie NS SR č.k. 4Cdo 159/2008 zo dňa 27.1.2010 podľa ktorého možno po prvý raz nároky uplatniť vtedy, keď sa táto náhrada stane splatnou, t.j. keď nastane čas jej splatenia. Splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom a od tohto okamihu začína plynúť 3-ročná premlčacia lehota v zmysle § 263 ods. 1 ZP na uplatnenie tohto nároku. Posledný deň uplatnenia náhrad v danej veci bol 27.8.2014, resp. 27.9.2014, pričom žalobkyňa podala žalobu 19.7.2017. Spol. D & P SK s.r.o., zamestnávateľ, jej ponúkol urovnanie, na ktoré nepristúpila. Zamestnávateľa nežalovala, ale žaluje jeho, ako fyzickú osobu, žiada konanie zastaviť. Hoci žalobkyňa podala trestné oznámenie, ale náhradu škody si neuplatnila včas. Ďalej uviedol, že je nemajetný, býva v podnájme, je zamestnaný v TECHKAM s.r.o. ako obsluha benzínovej stanice, jeho príjem je vo výške minimálnej mzdy, je ženatý. Žalobu žiadal zamietnuť.

17/ Predmetom sporu je nárok na náhradu škody.

18/ Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19/ Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

20/ Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

21/ Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

22/ Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bolo na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

23/ Súd žalovaným vznesenú hmotnoprávnu námietku premlčania uplatneného nároku podľa § 152 CSP, posúdil s poukazom na ustanovenie § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ako vyplynulo z výsledkov trestného konania vedeného voči žalovanému, škoda ním bola spôsobená úmyselne, a preto sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti z ktorej škoda vznikla. Nakoľko jednotlivé mzdové nároky predstavujú náhradu škody, tak škoda vznikla k nasledujúcemu dňu po splatnosti mzdy, pričom žalobkyňa požadovala správne nárok na náhradu mzdy za mesiace júl, august a september 2011, kedy jej škoda vznikla ku dňu splatnosti mzdy a odstúpeného, stravného za tieto mesiace, pričom žalobkyňa si tento nárok uplatnila už dňa 09.01.2012, a to podaním trestného oznámenia na žalovaného. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10 To 10/2015-375 zo dňa 18.11.2015, právoplatne dňa 18.11.2015 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpeného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a žalobkyňa, v trestnom konaní vystupujúca ako poškodená, bola so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Žalobkyňa si žalobu o predmetné mzdové nároky uplatnila následne žalobou doručenou na súd dňa 19.07.2017, teda pred uplynutím desaťročnej premlčacej lehoty,

ktorá začala správne plynúť odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, t. j. najneskôr od 02.09.2011 (splatnosť mzdy za mesiac september 2011). Žalobkyňa si teda v premlčacej dobe uplatnila právo na súde v trestnom konaní a potom v začatom konaní riadne pokračovala, preto premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

24/ Podľa ustálenej judikatúry : V prípade, že nároky na náhradu škody pokiaľ spĺňajú predpoklady zodpovednosti ako zodpovednosti skutkovej podstaty podľa Zákonníka práce, tak zodpovednosti skutkovej podstaty podľa Občianskeho zákonníka, môžu byť úspešne uplatnené poškodeným voči tomu zodpovednému subjektu, ktorý si vyberie, pričom zodpovednosť jedného subjektu nevylučuje zodpovednosť druhého subjektu, preto sa nemožno stotožniť s námietkou žalovaného, že žalobca si mohol uplatniť nárok na náhradu škody výhradne podľa Zákonníka práce.

25/ Na základe vyššie uvedeného sa súd nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že nárok žalobkyne je premlčaný v rámci všeobecnej 3-ročnej lehoty podľa ZP, s odôvodnením, že žalobu na súd podala až dňa 19.07.2017. V prejednávanej veci totiž od počiatku nešlo o nárok podľa ZP, t.j. ako o nárok medzi zamestnancom a zamestnávateľom titulom nevyplatenia mzdy, pretože navyše ku dňu vyhlásenia rozsudku už zamestnávateľ žalobkyne, spol. D & P SK s.r.o., neexistovala, bola z Obch. registra ex offa vymazaná, bez právneho nástupcu, ale od počiatku o nárok na náhradu škody titulom nevyplatenia mzdy fyzickou osobou, za škodu zodpovednou, podľa OZ.

26/ Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

27/ Podľa § 193 CSP : Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

28/ V zmysle § 193 CSP je súd vždy viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin ako aj o tom, kto ho spáchal. Táto skutočnosť nesporne vyplýva z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 10 To 10/2015-375 zo dňa 18.11.2015, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného.

29/ Súd poukazuje na to, že vzhľadom na § 193 CSP je viazaný aj tým, že spáchaním trestného činu bola spôsobená škoda žalobkyne, keď zo znakov skutkovej podstaty spáchaného trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpeného podľa § 214 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, sa vyžaduje spôsobenie väčšej škody ako zákonného znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu a práve tým, že orgán príslušný na určenie toho, že bol spáchaný trestný čin, rozhodol o tom, že spáchaný bol, súd je v tomto konaní jeho rozhodnutím viazaný. Rovnako je súd viazaný aj tým, že škoda bola spôsobená a kto za ňu zodpovedá. Z výkladu § 193 CSP vyplýva, že súd je právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní viazaný vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného, pričom to platí aj o zistení vzniku škody u žalobkyne v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného, žalovaného. Rozsah viazanosti všeobecného súdu trestným rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občiansko-právnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, teda o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal.

30/ Takýto výklad by viedol k narušeniu princípu práva na spravodlivý proces, keďže by znemožnil poškodenému v trestnom konaní, ktorý bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, aby sa ho úspešne dovolal napriek existencii právoplatného rozsudku vydaného v trestnom konaní, v ktorom bola jeho škoda uznaná a konštatovaná.

31/ Rovnaký právny názor vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 23.11.2011, sp. zn. I. ÚS 269/2011. Z uvedeného výkladu ustanovenia § 193 CSP vyplýva, že súd rozhodujúci

v občianskom súdnom konaní o náhrade škody, ktorá vznikla žalobkyni, ako poškodenej v trestnom konaní, je viazaný tým, že žalobkyni reálne škoda vznikla úmyselným protiprávnym konaním žalovaného, čím sú naplnené znaky pre použitie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže z rozhodnutia v trestnom konaní, trestného rozsudku jednoznačne vyplýva, že došlo k porušeniu právnej povinnosti zavineným protiprávnym konaním žalovaného, pričom žalobkyni v príčinnej súvislosti s protiprávnym úkonom žalovaného vznikla majetková ujma, škoda.

32/ Aj v zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreného v rozhodnutí sp. zn.1Obdo/41/2011 zo dňa 17.5.2012 je potrebné zodpovednosť škodcu, žalovaného za škodu spôsobenú trestným činom posudzovať v občianskom súdnom konaní podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, pričom je bezvýznamné, že žalovaný spáchal trestný čin ako štatutárny orgán právnickej osoby.

33/ Pokiaľ sa týka ďalšej námietky žalovaného, že žalobkyňa si mala svoj nárok na nevyplatenie mzdových nárok uplatňovať od spol. D & P SK s.r.o., preto žiadal konanie zastaviť, čo mal za prekážku, súd konštatuje, že v prejednávanej veci nie je žalovaná spol. D & P SK s.r.o., ako zamestnávateľ žalobkyne z titulu nevyplatenej mzdy a jej náhrad, ale v tomto konaní ide o náhradu škody, ktorá vznikla žalobkyni úmyselným, protiprávnym konaním práve žalovaného, voči ktorému sa náhrady škody domáha, teda nebol žiaden dôvod na zastavenie konania, resp. zamietnutie žaloby, pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa sa v prejednávanej veci ani nemohla domáhať nevyplatenej mzdy voči žalovanému, to mohla docieľiť len od spol. D & P SK s.r.o., ktorá však už bola medzičasom navyiac zrušená bez likvidácie a vymazaná z obchodného registra dňa 13.12.2017. Žalobkyňa si správne zvolila ako zodpovedný subjekt žalovaného a to v zmysle § 420 OZ.

34/ Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že žalovaný spôsobil žalobkyni majetkovú škodu spáchaním trestného činu nevyplatenia mzdy, odstupného a náhrady mzdy, keď ako štatutárny orgán zamestnávateľa, spoločnosti D&P SK s.r.o. IČO nevyplatil žalobkyni ako zamestnancovi mzdu, náhradu mzdy a odstupné, ktorej výšku žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal, nežiadal predložiť mzdové listy a pod., preto súd o nej nemal žiadnu pochybnosť, navyiac aj z dôvodu existencie rozhodnutia v trestnom konaní, v ktorom bolo nariadené znalecké dokazovanie z odboru účtovníctva ohľadom jej výšky. Samotný žalovaný ani nespochybňoval, že by žalobkyni žalovanú sumu, čo i len sčasti uhradil. Preto súd vychádzal aj zo zhodného tvrdenia účastníkov konania ohľadom výšky spôsobenej škody a žalovanej sumy.

35/ Hoci žalovaný argumentoval tým, že je nemajetný, jeho príjem je len vo výške minimálnej mzdy, je ženatý, a pod. pre rozhodnutie vo veci to bolo irelevantné a preto súd jeho návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom jeho insolventnosti mal za nadbytočné a nehospodárne a tieto zamietol.

36/ Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobkyňa v súlade so zákonom žiadala zaplatenie úroku z omeškania z nevyplatenej náhrady škody, ktorá jej vznikla a to odo dňa splatnosti jednotlivých nárokov. Žalobkyňa potom dôvodne podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnila proti žalovanému úrok z omeškania, a to vo výške, ktorá je v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., teda 9,5 % ročne zo žalovanej sumy do zaplatenia.

37/ O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., avšak žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (ust. § 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa ust. § 363 C.s.p.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.).